

Vervolg van pagina 4

Waarom is de internationale solidariteit dan nog steeds mondjesmaat aanwezig? "Omdat de mensen het hem nader dan de rok vinden. Omdat onvoldoende duidelijk is dat de ontwikkeling van de derde wereld en van Oost-Europa ook in hun eigen belang is". Maar waar zit dan precies de rem, die verhindert dat mensen dit inzien, want het is toch al heel vaak duidelijk gemaakt? "Het is natuurlijk lastig om geconfronteerd te worden met ellende, om iets in te leveren voor anderen; om steeds weer geconfronteerd te worden met mensen die vragen om hulp en steun. Ik denk dat het te maken heeft met het feit dat de wereld nog zo verdeeld is. Nog ontzettend nationaal, op eigen haard en keuken gericht. Maar ik blijf toch optimistisch, hoewel het af en toe best moeilijk is, met name op het gebied van de internationale solidariteit. Je wordt er niet vrolijker op als je ziet dat steeds meer hulp geconcentreerd wordt op Midden- en Oost-Europa, zodat het ten koste dreigt te gaan van derde wereldlanden. Dat men vooral aan het kijken is naar het eigen belang; het feit dat het hele probleem van allochtonen en asielzoekers vooral toch behandeld wordt als een Nederlands probleem. Ik raak er mijn optimisme niet door kwijt, maar het geeft wel aanleiding tot zorg".

René Brant

Landbouwers in India, wat extra gewicht om de grond aan te drukken. (Foto: Frans Lemmens/HH)

Het Young India Project

Eind april organiseerde de NOVIB in Amsterdam een conferentie over mensenrechten in Derde Wereld-landen. Eén van de gasten op de conferentie was de Indiër Narinder Bedi, voorzitter van het YIP (Young India Project). Deze organisatie ontwikkelt werkgarantieplannen voor Indiase landarbeiders in

Armoede
Het YIP onderhoudt geen contacten met de door de overheid erkende vakbonden, omdat die deel uitmaken van de gevestigde orde. De door hen opgerichte boerenorganisaties moeten hiervoor een alternatief bieden. Niemand heeft iets aan mooie leuzen. Driekwart van de Indiase bevolking leeft in grote armoede; de vak-

Deelstaat
Een groot probleem in India is de 'bonded labour', een vorm van verkaptte slavernij die zich aan elke officiële controle onttrekt. In de deelstaat Tamil Nadu werd een aantal mensen door hun werkgever vastgehouden zonder dat de plaatselijke overheid er iets aan deed. Op aandringen van het Bonded Labour Liberation Front, een

de de slachtoffers niet. De hogere kasten maakten zich ongestraft schuldig aan fysiek geweld. Helaas dringt de rechterlijke macht weinig aan op naleving van de wet. De bestaande machtsverhoudingen laten zich niet zomaar veranderen.

Edith Te Wechel

No Maalestaar Anahra Prarlach

Amsterdam een conferentie over mensenrechten in Derde Wereld-landen. Een van de gasten op de conferentie was de Indiër Narinder Bedi, voorzitter van het YIP (Young India Project). Deze organisatie ontwikkelt werkgerichte plannen voor Indiase landarbeiders in de deelstaat Andhra Pradesh. Zij worden hiern gestuurd door de NOVIB en door de LIW (Landelijke India Werkgroep), een Nederlandse organisatie die zich gespecialiseerd heeft in projectenhulp aan India. Sinds 1982 is het YIP actief bezig met het scholen en organiseren van landarbeiders in onafhankelijke vakbonden.

Tijdens zijn werk wordt Bedi regelmatig geconfronteerd met mensenrechtenschendingen zoals die in Amnesty's recente India-rapport worden genoemd. Er bestaat een duidelijk verband tussen dit soort vergripen en de grote sociale ongelijkheid in India. Onlangs maakte het YIP daarom een videofilm over de verwikkelingen rond het bloedbad in Tsundur, een dorp in Andhra Pradesh. In de zomer van 1991 vonden acht kleine boeren hier de dood na een bloedige confrontatie met leden van de hogere kasten. De politie deed niets om hen te beschermen.

Bedi komt uit een welgestelde familie en kent allerlei invloedrijke mensen. Hij is niet bang voor problemen met de overheid, want het YIP krijgt veel steun vanuit de bevolking. Het YIP heeft sinds haar stichting in 1982 een enorme groei doorgemaakt. De nieuw opgerichte boerenbonden tellen nu ongeveer 87.000 leden. Toen deze activiteiten het YIP boven het hoofd begonnen te groeien, ging men op zoek naar andere organisaties om mee samen te werken. Daarom nam het YIP in 1989 het initiatief tot de stichting van de Andhra Pradesh Agricultural Labourers Federation. Het YIP wordt niet alleen financieel gesteund door de NOVIB en de LIW, maar sinds 1990 ook door het FNV.

Dit is vrij bijzonder. De FNV stuurt eigenlijk alleen vakbonden en zeker geen vrijwilligers-organisaties. Hoewel het YIP zelf geen vakbond is, hoort het wel tot haar doelstellingen om landarbeiders te helpen bij het oprichten van eigen vakverenigingen. De FNV maakte in dit geval een uitzondering. Voor hen is het ook een interessante ervaring om met een organisatie als het YIP in zee te gaan. Bedi is erg blij met de steun; ze hebben er in India meer prestige door gekregen. Het YIP houdt de FNV regelmatig op de hoogte van haar activiteiten en wat er bereikt is.

Het YIP onderhoudt geen contacten met de door de overheid erkende vakbonden, omdat die deel uitmaken van de gevestigde orde. De door hen opgerichte boerenorganisaties moeten hiervoor een alternatief bieden. Niemand heeft iets aan mooie leuzen. Driekwart van de Indiase bevolking leeft in grote armoede; de vakbonden trekken zich er weinig van aan. Het YIP heeft geen bindingen met politieke partijen of stromingen, in tegenstelling tot de organisaties die door hen gesteund worden. Die houden zich bezig met sociale en politieke vraagstukken zoals recht op arbeid en minimumloon, het milieu, vrouwenemancipatie. De regering doet haar uiterste best om zulke bewegingen aan zich te binden. In 1984 zei President Rajiv Gandhi dat de armen zich moesten organiseren. Als zij geen politieke macht zouden krijgen, was de kans op geweld volgens hem levensgroot. De staat moest hen daarom steunen in hun vreedzame strijd voor betere levensomstandigheden.

Publiek geheim

Het Amnesty-rapport spreekt over dood, marteling en verkrafting tijdens hechtenis. Ook de Indiase pers maakt melding van deze zaken. Alleen al in Andhra Pradesh berichten de kranten volgens Bedi vrijwel dagelijks over sterfgevallen en verkraftingen tijdens hechtenis. Over het martelen is de pers veel terughoudender. Waar het vooral aan ontbreekt is een effectieve wetgeving. De politie hoeft niet bang te zijn voor vervolging. Vooral de al-lerarmsten, zoals kastelozen en tribalen, zijn het slachtoffer van deze situatie. Vorig jaar drong het YIP er bij de overheid op aan om de problemen van de kastelozen, vrouwen en tribalen aan te pakken.

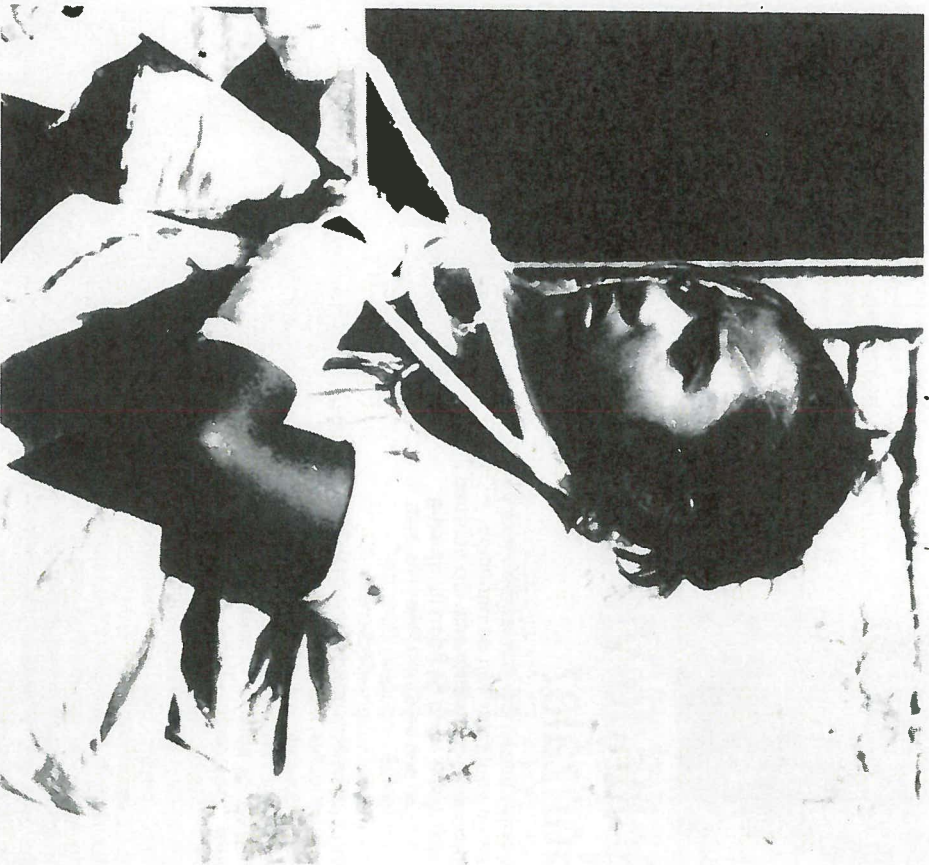
Volgens Amnesty werden er tussen 1985 en 1991 in Andhra Pradesh 31 gevallen van dood tijdens hechtenis geregistreerd. Dit is waarschijnlijk nog maar het topje van de ijsberg, zoals ook uit krantenberichten blijkt. Het gaat hier om wangedrag van individuele politie-agenten. Er vallen in heel India slachtoffers tijdens botsingen met de politie. Agenten gaan in groepen naar de dorpen toe en houden er grondig huis om de bevolking een lesje te leren. Ze plunderen de woningen en verkraften de vrouwen. Vooral vrouwen uit tribale gemeenschappen en in conflictgebieden zoals Kasjmir worden het slachtoffer. De autoriteiten doen het voorkomen alsof de slachtoffers zelf schuld hebben. Het YIP wil gaan samenwerken met groepen die opkomen voor de familieleden van mensen die tijdens hechtenis zijn omgebracht.

Een groot probleem in India is de 'bonded labour', een vorm van verkapt slavernij die zich aan elke officiële controle onttrekt. In de deelstaat Tamil Nadu werd een aantal mensen door hun werkgever vastgehouden zonder dat de plaatselijke overheid er iets aan deed. Op aandringen van het Bonded Labour Liberation Front, een organisatie die actie voert tegen dergelijke vormen van uitbuiting, werd er een commissie naar het gebied gestuurd. Er bleek wel degelijk sprake van lijfeigen-schap. Bedi is hoopvol gestemd door de afloop van deze geschiedenis. Als de regering van een deelstaat op het matje kan worden geroepen, waarom dan niet de politie? De wetgeving moet aangescherpt worden. Als de lagere kasten eenmaal de wet aan hun kant hebben, dan zal het gedrag van de politie ook veranderen. Nu bescherm de politie de belangen van de hogere kasten, zoals in het geval van Tsundur. De politie is medepligtig aan het bloedbad in dat dorp; men bescherm-

de de slachtoffers niet. De hogere kasten maakten zich ongestraft schuldig aan fysiek geweld. Helaas dringt de rechterlijke macht weinig aan op naleving van de wet. De bestaande machtsverhoudingen laten zich niet zomaar veranderen.

Edith Te Wechel

India-actie
Amnesty's India-actie van afgelopen voorjaar en zomer had als centraal thema dood, marteling en verkrafting tijdens hechtenis. Er zijn bij Amnesty in totaal 455 gevallen bekend van mensen die de afgelopen zeven jaar kort na hun arrestatie de dood vonden. Het werkelijke aantal slachtoffers is wellicht veel hoger. India is een parlementaire democratie en kent persvrijheid en een onafhankelijke rechterlijke macht. Toch maken politie en lagere zich regelmatig schuldig aan dit soort mensenrechtenschendingen. Er is praktisch niemand die hen ter verantwoording roept.

Een meisje van 'waari', mishandeld door de politie.